

EBH2010. 2278.

Az ügyféli státusz elismeréséről hozott döntés nem az ügy érdemére tartozik, ezért nemperes eljárásban van csak helye a bírósági felülvizsgálatnak (2004. évi CXL. törvény 71. §, 105. §, 1/2009. KJE határozat).

Az alperesi beavatkozó elvi építési engedélykérelmet nyújtott be a D.-i 2272/1 hrsz.-ú ingatlanra vonatkozóan a város jegyzőjénél (a továbbiakban: elsőfokú hatóság), aki az elvi építési engedélyt megadta. A határozat ellen a D. Város Önkormányzatának polgármestere (a továbbiakban: felperes) 2009. február 3. napján fellebbezést nyújtott be, és egyben kérte ügyféli minőségének megállapítását.

Az elsőfokú hatóság az ügyféli minőség vonatkozásában önálló határozatot hozott 2009. február 9. napján és a „határozattal” a felperest ügyfélként bevonta. E „határozatot” alperesi beavatkozó fellebbezéssel támadta, melynek eredményeként az alperes 2009. március 28. napján kelt „határozatot” hozott, és az elsőfokú „határozatot” megváltoztatta akként, hogy az ügyfélként történő bevonásra irányuló kérelmet elutasította.

A felperes e „határozattal” szemben keresettel élt, mely keresetet a megyei bíróság ítélettel elutasított.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

Ugyanezt kérte felülvizsgálati ellenkérelmében alperesi beavatkozó is.

A Legfelsőbb Bíróság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 71. § (1) bekezdésére figyelemmel megállapította, hogy nem volt mód ügyféli státusz elismeréséről elvi építési engedélyezési eljáráson belül érdemi döntést, azaz határozatot hozni, sőt e körben alakyszerű végzés meghozatalára sem volt a perbeli időszakban lehetőség. Mivel az alperesi beavatkozó fellebbezést nyújtott be, a Ket. rendelkezései szerint a 105. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú hatóság által hozott ügyféli státuszt megállapító, téves döntési formában meghozott határozatot - mely döntés meghozatalára az elsőfokú hatóságnak nem volt határozati formában hatásköre - az alperesnek meg kellett volna változtatnia, és a keletkezett beadványokat és az elsőfokú hatósági aktust tartalma szerint értelmezve kellett volna elbírálnia.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2009. KJE határozatából következik, hogy az eljáró bíróságnak hivatalból észlelnie kellett volna, hogy az alperes „határozatnak” nevezett döntése tartalmát tekintve csakis végzés formában lett volna meghozható.

Ezért az eljáró bíróságnak a végzés felülvizsgálatára irányadó nemperes eljárásban kellett volna megvizsgálnia ezt a döntést abból a szempontból, hogy e tartalma szerinti végzésnek minősülő döntés jogszabályt sértett-e vagy sem.

Erre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 157. §-ának a) pontja alapján - figyelemmel a Pp. 275. § (2) bekezdésére és a 251. §-ban foglaltakra - a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és egyben a pert megszüntette.

Az eljáró bíróságnak az ügy iratait nemperes számra kell lajstromoznia és nemperes eljárásban kell arról döntést hoznia, hogy a felülvizsgálni kért döntés olyan végzéseként bírálendő el,

amellyel szemben helye van bírósági felülvizsgálatnak, és ezért az ügyben - nemperes eljárásban - érdemben kell dönteni. Ebben a nemperes eljárásra tartozó előkérdésben a Legfelsőbb Bíróság nem foglalhatott állást, mivel nemperes eljárásra tartozó kérdésekben nincs jogorvoslatnak - így felülvizsgálati eljárásnak - helye. (*Legf. Bír. Kfv. III. 37.136/2010.*)

(Megjelent: Legfelsőbb Bíróság Határozatainak Hivatalos Gyűjteménye 2010/2.)